

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, na podstawie art. 263 TFUE, żąda w skardze stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4758 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie ze względów bezpieczeństwa zdolności połowowej nowego kutra rybackiego Peadar Elaine II oraz zastąpienia decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji Zb.Orz. 2006 II-1699.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze skarżący twierdzi, że Komisja działała bez podstawy prawnej. Artykuł 4 ust. 2 decyzji 97/413/WE z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją (Dz.U. 1997 L 175, s. 27), stanowi w dalszym ciągu podstawę prawną zaskarżonej decyzji i w związku z tym, jak twierdzi skarżący, Komisja nie miała podstaw prawnych do wydania zaskarżonej decyzji jako decyzji ad hoc.

Po drugie, skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne. Podnosi on, że zaskarżona decyzja wydana na podstawie decyzji Rady nr 97/413/WE, winna była zostać przyjęta w ramach procedury komitetów zarządzających, oraz że decydując o wydaniu decyzji jako decyzji ad hoc, Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne.

Po trzecie, skarżący twierdzi, że dokonując błędnej wykładni art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE Komisja nadużyła swych uprawnień, w szczególności opierając się na niemających znaczenia kryteriach i pomijając definicję pojęcia „nakład połowowy” ustanowioną w decyzji Komisji nr 97/413/WE i w regulacjach wspólnotowych w dziedzinie rybołówstwa obowiązujących w momencie składania przez skarżącego wniosku o zwiększenie tonażu ze względów bezpieczeństwa w grudniu 2001 r.

Ponadto skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja w zakresie w jakim ocenia jego wniosek o zwiększenie tonażu ze względów bezpieczeństwa jest obarczona licznymi oczywistymi błędami.

W szczególności skarżący twierdzi, że decyzja Komisji o oddaleniu jego wniosku na taj podstawie, iż wykorzystano nową zdolność połowową wielu mniejszych kutrów na rzecz Peadar Elaine II jest bezpodstawną, oznacza bowiem, że nie odnotowano zwiększenia całkowitej zdolności połowowej wielozadaniowych jednostek floty irlandzkiej kiedy kuter ten rejestrowano.

Wreszcie skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji. Skarżący podnosi, że odmowa Komisji rozpatrzenia wniosku pod względem merytorycznym stanowi naruszenie obowiązku Komisji wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności prawa do rozpatrzenia jego wniosku „w sposób bezstronny i w rozsądnym terminie” zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2010 r. — McBride przeciwko Komisji

(Sprawa T-459/10)

(2010/C 328/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Hugh McBride (Downings, Irlandia) (przedstawiciele: A. Collins SC, N. Travers, Barrister i D. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4748 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie ze względów bezpieczeństwa zdolności połowowej nowego trawlera Heather Jane II, oraz zastąpienie decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji Zb. Orz. 2006 II-1699; oraz

— obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, na podstawie art. 263 TFUE, żąda w skardze stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 13 lipca 2010 r., notyfikowanej jako dokument C(2010) 4761 — pismo do Irlandii, oddalającej wniosek o zwiększenie ze względów bezpieczeństwa zdolności połowowej nowego trawlera Heather Jane II oraz zastąpienia decyzji w przedmiocie wyżej wymienionego wniosku, zawartej w decyzji Komisji 2003/245/WE z dnia 4 kwietnia 2003 r., dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów wieloletniego programu orientacji dla floty rybackiej (WPO-IV) w celu poprawy bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów i warunków pracy w odniesieniu do statków o całkowitej długości przekraczającej 12m (Dz.U. 2003 L 90, s. 48), której nieważność stwierdzono wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji z dnia 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji Zb.Orz. 2006 II-1699.

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi następujące zarzuty:

Po pierwsze skarżący twierdzi, że Komisja działała bez podstawy prawnej. Artykuł 4 ust. 2 decyzji 97/413/WE z dnia 26 czerwca 1997 r. w sprawie celów i szczególnych zasad restrukturyzacji sektora rybołówstwa wspólnotowego, w okresie od dnia 1 stycznia 1997 r. do dnia 31 grudnia 2001 r., w celu osiągnięcia trwałej równowagi pomiędzy zasobami i ich eksploatacją (Dz.U. 1997 L 175, s. 27), stanowi w dalszym ciągu podstawę prawną zaskarżonej decyzji i w związku z tym, jak twierdzi skarżący, Komisja nie miała podstaw prawnych do wydania zaskarżonej decyzji jako decyzji ad hoc.

Po drugie, skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne. Podnosi on, że zaskarżona decyzja wydana na podstawie decyzji Rady nr 97/413/WE, winna była zostać przyjęta w ramach procedury komitetów zarządzających, oraz że decydując o wydaniu decyzji jako decyzji ad hoc, Komisja naruszyła istotne wymogi proceduralne.

Po trzecie, skarżący twierdzi, że dokonując błędnej wykładni art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE Komisja nadużyła swych uprawnień, w szczególności opierając się na niemających znaczenia kryteriach i pomijając definicję pojęcia „nakład połowowy” ustanowioną w decyzji Komisji nr 97/413/WE i w regulacjach wspólnotowych w dziedzinie rybołówstwa obowiązujących w momencie składania przez skarżącego wniosku o zwiększenie tonażu ze względów bezpieczeństwa w grudniu 2001 r.

Ponadto skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja w zakresie w jakim ocenia jego wniosek o zwiększenie tonażu ze względów bezpieczeństwa jest obarczona licznymi oczywistymi błędami. W szczególności skarżący twierdzi, że decyzja Komisji o odda-

leniu jego wniosku na taj podstawie, iż wykorzystano nową zdolność połowową wielu mniejszych kutrów na rzecz Heather Jane II jest bezpodstawna, oznacza bowiem, że nie odnotowano zwiększenia całkowitej zdolności połowowej wielozadaniowych jednostek floty irlandzkiej kiedy kuter ten rejestrowano.

Wreszcie skarżący twierdzi, że Komisja naruszyła zasadę dobrej administracji. Skarżący podnosi, że odmowa Komisji rozpatrzenia wniosku pod względem merytorycznym stanowi naruszenie obowiązku Komisji wynikającego z art. 41 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, a w szczególności prawa do rozpatrzenia jego wniosku „w sposób bezstronny i w rozsądnym terminie” zgodnie z art. 4 ust. 2 decyzji Rady nr 97/413/WE.

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2010 r. — Mullglen przeciwko Komisji

(Sprawa T-460/10)

(2010/C 328/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Mullglen Ltd. (Killybegs, Irlandia) (przedstawiciele: A. Collins SC, N. Travers, Barrister and D. Barry, Solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Komisji notyfikowanej jako dokument nr C(2010) 4757 z dnia 13 lipca 2010 r. jako pismo do Irlandii, o którym skarżący został zawiadomiony w dniu 16 lipca 2010 r., w sprawie oddalenia wniosku o zwiększenie zdolności połowowej dla planowanego nowego trawlera do połowów pelagicznych na miejsce MFV Pacelli, i przyjętej w celu zastąpienia decyzji w sprawie rzeźzonego wniosku zawartego w decyzji Komisji nr 2003/245 z dnia 4 kwietnia 2003 r. dotyczącej wniosków skierowanych do Komisji w przedmiocie zwiększenia celów WPO IV w związku z poprawą warunków bezpieczeństwa, warunków nawigacji morskiej, warunków sanitarnych, jakości produktów oraz warunków pracy w stosunku do statków o całkowitej długości większej niż dwanaście metrów (Dz.U. L 90, s. 48), której nieważność została stwierdzona, w zakresie w jakim dotyczy skarżącego, wyrokiem Sądu Pierwszej Instancji wydanym w dniu 13 czerwca 2006 r. w sprawach połączonych od T-218/03 do T-240/03 Boyle i in. przeciwko Komisji (Zb.Orz. s. II-1699); oraz

— obciążenie pozwanej kosztami postępowania.